

MATERIÁL Č. 13

Genocida židů

Popis výjevu ze školní třídy v nacistickém Německu: učitelka se ptá, kdo je žid, a malá Rita Kuhnová neví, jak odpovědět:

„Škola byla nejen dennodenním očištěm, ale také místem, kde se některé děti dozvěděly o svém „židovství“ podle nacistického práva. Pětiletá Rita Kuhnová, jejíž otec byl žid a matka křesťanka, nevěděla přesně, jakého je vyznání. Ve škole se „učitelka musela zeptat celé třídy, kdo je žid. Rozhlížela jsem se po třídě a nikdo se nehlásil ... nebyla jsem si jistá, jestli jsem židovka ... zvedla jsem ruku, protože ... jsem věděla, že se židovstvím mám něco společného“. Poté samozřejmě již nemohla vstoupit do Ligy německých dívek. Když učitelka zjišťovala, kdo se chce stát členkou, „hlásila jsem se, kdo by přece nechtěl být s ostatními ve skupině?“ Učitelka jí citlivě vysvětlila, že ji za členku přijmout nemohou. „Nedocházelo mi, v čem je u mě problém“, vzpomíná.“

Zdroj: Between Dignity and Despair: Jewish Life in Nazi Germany, Marion A. Kaplan, 1998

V jakém smyslu je zážitek Rity Kuhnové dokladem skutečnosti, že identita je někdy jednotlivci nebo skupině vnucena? Jaké jsou v tomto případě důsledky?

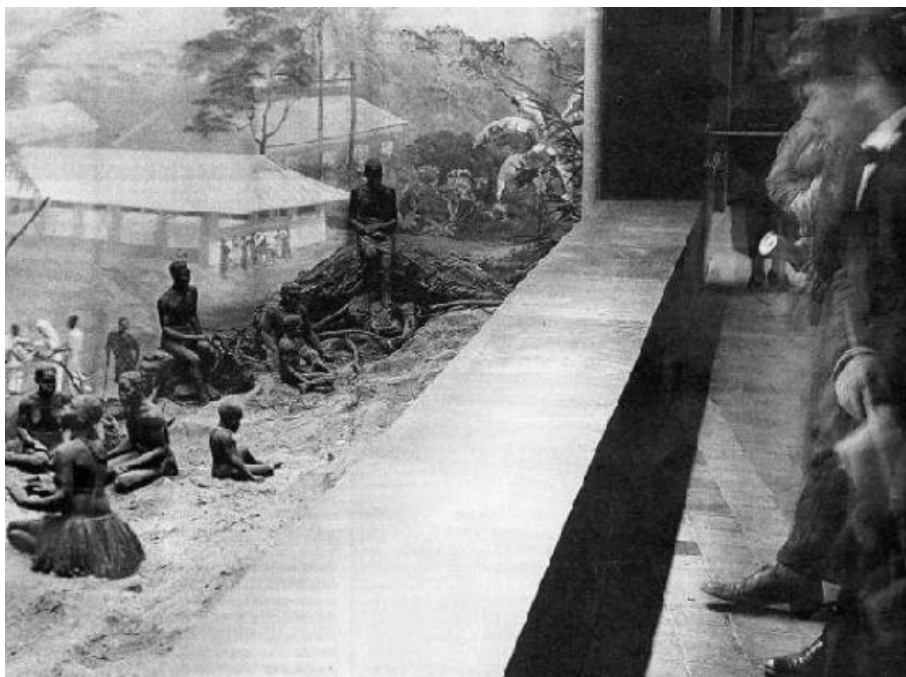
Lidská zoo

„Lidská zoo“ – jimž se také říkalo etnologické výstavy – se stala rozšířenou, hrůznou módou v západní Evropě a Severní Americe v posledních desetiletích 19. století a prvních desetiletích 20. století. Na těchto výstavách se nabízel pohled na podrobené domorodé obyvatelstvo v uzavřených koloniích a shlédly je miliony návštěvníků.

Tzv. „Vesnice negrů“

Lidské zoo

Lidské zoo v Bruselu, Belgie, 1958

Zdroj: [internetová stránka Popular Resistance](#)

Co takzvaná „lidská zoo“ vypovídají o způsobu, jakým Evropané prezentovali kolonizované národy a jak s nimi zacházeli?